

[Sigsgaard.]

rørende denne studieretning. Man søgte gentagne gange fra teknikums side om godkendelse af den nye studieretning uden at opnå en sådan. Det, der vel ligger bag den manglende godkendelse, er nok ønsket om ikke at få for mange afdelinger af bygnings-teknikum spredt over hele landet. Men i bestræbelserne for at centralisere denne uddannelse skal man nok være forsigtig, når det som her drejer sig om et område, hvor det både af hensyn til de mange elever og med Fyn som et stærkt ekspanderende byggeområde vil være naturligt, at en anlægslinje er placeret. Afdelingen har jo i hvert fald kunnet opvise en elevtilgang, som er stor, og som efter en meget forsigtig prognose vil stige ganske støt. Det kan samtidig bemærkes, at 80-90 pct. af eleverne er fra Fynsområdet og bosat dér, og det vil jo givet medføre en række menneskelige og sociale problemer, såfremt en nedlæggelse af anlægslinjen finder sted. Adskillige af eleverne — omkring 30 pct. — er gift, og det almindelige mønster er jo, at ægtefællen har kontorerhverv, mens manden læser. Jeg er ikke sikker på, at den erstatningsby, som man påtænker til afløsning for Odense, også kan klare de bolig- og arbejdsmæssige problemer for eleverne og deres familier. Kort sagt, Fyn har byggemæssigt behov for en anlægslinje ved sit bygningsteknikum, Fyn har elever til en sådan, Odense teknikum har kvalificerede lærerkræfter, har lokaler og laboratorium, så der bliver ingen ekstra omkostninger ved en godkendelse af en sådan anlægslinje.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil gerne takke hr. Sogaard, fordi jeg gennem dette spørgsmål får anledning til at sige et par ting om en sag, der har været omtalt ikke så helt lidt i dagspressen gennem de sidste par uger, og samtidig får lejlighed til at redegøre for nogle mere principielle synspunkter med hensyn til planlægning, tilrettelæggelse og udbygning af undervisningen.

Lov om teknika blev gennemført i 1962 og medførte teknikas udskillelse fra de tekniske skoler og etablering af dem som selvstændige, selvejende institutioner, og endvidere medførte loven en betydelig forbedring af forholdene for teknikumundervisningen i det hele taget. En væsentlig faktor i arbejdet med disse forbedringer har teknikumrådet været, et råd, der er nedsat i henhold til loven om teknika. Det er således efter indstilling fra dette råd, at teknikumstudierne ved bekendtgørelser udfærdiget i 1965 og 1966 er væsentligt ændret og nu opdeles i 5 studieretninger.

Teknikumrådet har derefter i efteråret 1966 i direkte fortsættelse af arbejdet med disse nye studieplaner påbegyndt en planlægning for udbygningen af landets 9 teknika, idet man af hensyn såvel til teknikas økonomi som til mulighederne for at gennemføre kvalificeret undervisning fandt det nødvendigt at undersøge, hvorledes man kan sikre en passende størrelse af de enkelte studieafdelinger på teknika. Teknikumrådet har således valgt at betragte planlægningen som en helhed; jeg er ganske enig i dette synspunkt, og jeg må derfor anbefale, at man fortsat afventer rådets planlægningsarbejde; jeg kan således ikke på nuværende tidspunkt gå ind for en tilladelse til oprettelse af en anlægslinje. Det forekommer mig også rigtigt, at problemerne omkring udbygningen af de enkelte teknika løses i sammenhæng, og jeg mener derfor, at løsningen af spørgsmålet om tilladelse til ved Odense teknikum at oprette en bygningsteknisk studieretning med såvel en husbygningslinje som en anlægslinje til fortsættelse af det hidtidige husbygningsteknikum bør afvente en samlet indstilling fra teknikumrådet om placering af bygningsteknisk studieretning ved landets teknika. Jeg kan tilføje, at jeg har anmodet teknikumrådet om at ville afgive en sådan indstilling i god tid, før de nuværende førstedelesstuderende skal vælge linje pr. 1. november 1968. Jeg håber, at indstillingen vil kunne foreligge før sommerferien.